



סיפור מיתולוגי על אהבה בלתי אפשרית

מהדהד בין כתליו של 'אלגרה', מלון בוטיק פסטוראלי בעין כרם

עין כרם, שלמרגלות ירושלים. הוא אזור זמן בעל אופי ורוח המאגד תקופות חיים שונות. במקום חמש כנסיות, שלושה מגדלי פעמונים ומסגד אחד, ההופכים אותו לנקודת מפגש של עבר והווה הנמצא בנוף קדומים, מוקף במטעי זיתים, כרמים וטרסות חקלאיות.

בין כל אלו שוכן לו מלון בוטיק חדש בשם 'אלגרה', אשר קירותיו נוצרים סיפור ייחודי על אהבה בלתי אפשרית, הזועק מבין כתליו. הסיפור של אלגרה וג'אברא.

אלגרה היהודייה, למשפחת בלו ממחנה יהודה, שהייתה בתו של הקברן הראשי של ירושלים וג'אברא, שהיה בן למשפחת רחיל הערבית (מהעשירות בעין כרם דאז), נפגשו בשנות העשרים של המאה הקודמת והוא התאהב בה באחת ואף חיזר אחריה בגלוי, מה שנחשב בשעתו ליותר מנועז. השניים גם לא הסתירו את אהבתם ונראו בגלוי ברחוב יפו, רכובים על סוס. גם אלגרה לא ויתרה

על אהבתם, למרות שאביה שהיה יהודי דתי התנגד בתוקף למימוש אהבתם. לימים, כך מספרים זקני הכפר, נעלמו השניים ונישאו בסתר בבית לחם, שם גם התגוררו. שנתיים מאוחר יותר, 1930, חזרו לגור בעין כרם. אלגרה התנצרה על מנת שיוכלו לנהל את חייהם שם. משפחתה מעולם לא סלחה

השניים גם לא הסתירו את אהבתם ונראו בגלוי ברחוב יפו, רכובים על סוס. גם אלגרה לא ויתרה על אהבתם, למרות שאביה שהיה יהודי דתי התנגד בתוקף למימוש אהבתם

לה על כך ואביה ישב עליה שבעה. מספרים על אלגרה שעסקה רבות בחינוך ובצדקה והבית, לפני שהפך למלון בוטיק על שמה, נקרא בפי התושבים המקומיים 'בית היהודייה', מכיוון שהעריכו את אומץ ליבה. בחצר אותו הבית שוכן בוסתן הסובב את המבנה המדהים. האוויר הנפלא, השקט מסביב, החצץ הדק הפזור לכל אורכה של החצר, השמשיות הפזורות ופינות הישיבה, יוצרים תחושה של חוף ים.

על קירות האבן ב'אלגרה' תלויות תמונות גדולות של אומנים שונים אשר הוסיפו לתחושה האלטרנטיבית של המקום. העצים השופעים ירוק, המעין הזורם, המנזרים, הכנסיות והסמטאות הצרות שהזכירו קצת סרט של קוסטריצה. בדרכי חזרה חשבת לעצמי שההיסטוריה חייבת הרבה יותר ליחסים בלתי אפשריים מלאלו המוסריים, לפחות על אתר אחד שאלו הנציחו אני יכולה לספר •



'אלגרה' / רחוב האחיות 13 / עין כרם